

PILISVÖRÖSVÁR

PILISVÖRÖSVÁR NAGYKÖZSÉG LAPJA

I. évf. 4.

1989. október 30.

Mert en tudom, hogy az en megváltóm el, es utoljára az en porom felett megáll.

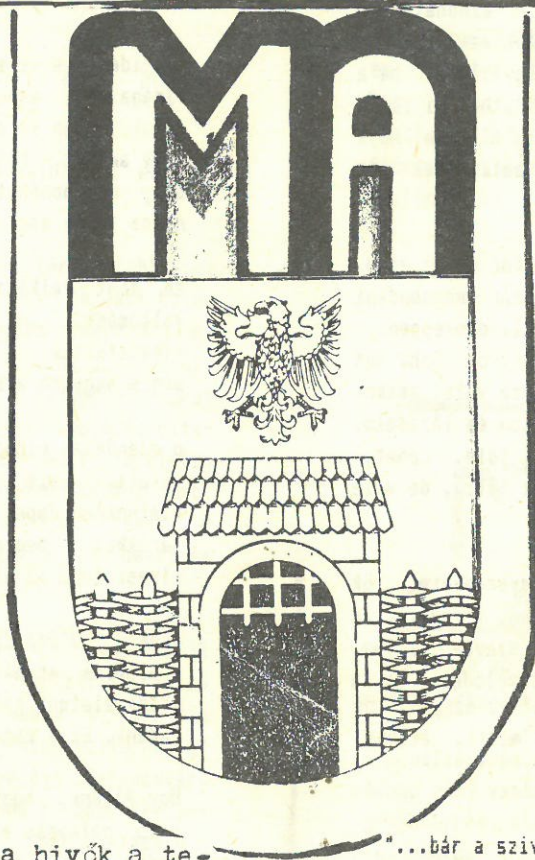
Jób 19,25

" Az ñnnep előtti héten gondos kezek foglalatoskodnak a sirokon. Megigazítják az eldült kereszteteket, kigyomlálják a gázt, és a haldokló természet utolsó virágpompáját helyezik el rajtuk. Leginkább krizantémot látunk a sirokon. A virág a halott tulajdona. Aki a sírról virágot szakít, azt elviszi a halott, mondják, es lehuzza a melységbe.

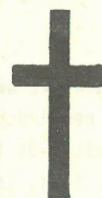
Mindenszentek delutánján a hívők a temetőbe vonulnak, misét és prédikációt hallgatnak, majd ki-ki hozzátartozója sírját keresi fel, hogy mecsest gyűjtsen rajta. Ezt legszívesebben a gyermekek teszik / zindln /. Ők neveztek el a Halottak napját "Khizanprainnatook"-nak.

A gyermekek a nagy gyász idején is örülnek, mert delután keresztanyjuktól "Hailingaschtrizl" nevű fonott kalácsot es egyéb edesseget kapnak. Az esti harangszó imára hívja a család valamennyi tagját. A kis olajmecsés / Licht / fenyénél, mely a holtakert egész napon át egett, egy litániát vagy az olvasót mondják el.

A tisztító tűzben szenvedő lelkekről a naphit azt tartja, ha a kes élevel fele fekszik, a szenvedő lelkeknek kell rajta ülniök. Aki kenyermorzására lép, az megserti őket. A morzsákat összegyűjtik es a tűzbe dobják, hogy legyen mit enniük. Az álmatlanok imádkozzanak értük, majd elaltatják őket. Aki egy Miatyánkot mond értük, azt reggel a kívánt időben keltik fel. A magányosan haladót elkiserik." [GROMONA. gyűjtéséből]

HALOTTAK NAPJA

november 1.
Mindenszentek
november 2.
Halottak napja

*Halottak Napján,
az
előkhöz*

"...bár a szívünk elítél, az Isten mégis nagyobb a mi szívünknel es minden tud." /János apostol első levele 3:20/

Rég nem látott ismerősöm nyomta meg bizonytalanul a csengőt.

"Szeretném kiönteni a szívem". Helyei kínáltam, es áradt belőle a keserűség:

"Soha nem mondhatom el már neki, hogy vádol miatt a szívem! Amióta lehunyta a szemét, mint egy lidércnyomás, nehezedik rám az önvád: mulasztottam. Pedig mindenben szerettem a teljességet, a jó lelkiismeret megnyugtató érzését. De miattá vádolódom. Bár hitem szerint ott van, ahol én is megnyugodni vágyom e test dolgaitól: az örök dicsőségben; mégis nyugtalan vagyok. Ha csak egy napot kapnék, hogy még élne! Ha csak még egy alkalom volna arra, hogy elmondjam neki: mennyire szerettem! Nem értettem meg évtizedeken át - csak most, utólag, amikor viszont már késő.

Amikor még gyermek voltam, csodáltam. Vakon követtem szavait, engedelmeskedtem neki. Kamaszkoromban kitértem ellene, csak a hibáit láttam. Egész lényem ellen fordultam, rácsaptam az ajtót es még föl sem fogtam, hogy voltaképp magamat csaptam be. Mert azt hittem: nekem

sikerülni fog "mindent" JOBBAN csinálni, mint neki. Akkor még nem tudtam: megbuktam ebben. Mert jobban nem tudom - legföljebb másként. Bár az ő bűnét nagyon láttam, magam sem lettem kevésbé büntelen, csak esetleg mások a bűneim, mint az övéi voltak. Dacoltam vele, mindhalálig. Mindaddig, amíg pont nem került ennek az évtizedes mondatok végére. Végig meg voltam győződve: ha a sarkamra állok, meg tudom őt változtatni. Ki tudom csikarni belőle, hogy alázkodjon meg előttem. Adja fel magát, és legyen olyan, amilyenek én szeretném.

Koporsója úgy csattant, mint valamikor az az ajtó. De ez már végleg. Soha nem tudom már megmondani neki, hogy mennyire szerettem őt tulajdonképpen. Hogy én is úgy szeretnék élni, mint ő. Soha nem tudom már bevallani neki, hogy igaza volt, amikor szelid maradt akkor is, ha én forrtam és lázadtam. Soha nem tudok már bocsánatot kérni tőle. Lehet, hogy életéből még évtizedek vannak hátra, de vele nem kapok már egy percet sem

Most már nekem vannak kamasz gyermekeim. Ők csapják rám az ajtót ugyanúgy, ahogy valamikor én tettem. Ők tiltakoznak minden szavam ellen, ellenem. Érzem, hogy egyre távolodnak tőlem lélekben, és ezt nem akarom. Bánt ez nagyon. De közben vádol a szívem halottaim miatt, akikkel szemben én viselkedtem ugyanígy.

Hogyan mondjam meg gyermekeimnek, hogy későn bár, de felismertem: e földön csak annyi marad belőlünk, amennyire szeretni tudunk! Az igazságunk, az elveink velünk együtt sirba szállnak. Csak az önzetlen, krisztusi szeretetünk él túl bennünket e világban. Én pedig épp ebben vádolódom.

Az idén is kimegyek a temetőbe, a sirra teszem virágaimat, és sirni fogok. Nem tudom, mi miatt fogok jobban sirni: amiatt-e, hogy nincs már itt, vagy amiatt, hogy már semmit nem tudok jót tenni, hogy nem mondhatom mindezt el neki. Ha csak egy napom lenne még vele....."

Én mint lelkész, megrendülten hallgattam ezt a vallomást.: Majd János apostol szavaival vigasztaltam: "Bár a szívünk elítél, az Isten mégis nagyobb a mi szívünkénél és mindent tud."

Ő csendesen elbucszott, nekem pedig újra eszembe jutott, amit olyan sokszor tapasztaltam már életünknek éppen azon a pontján, ahol az előttünk járókkal megromlott kapcsolatunk, fogjuk elveszíteni az utánunk jövőket is.

ÉLŐK! VIGYÁZZUNK! Szeretni, megbocsátani, szolgálni egymásnak, elhordozni egymást - csak földi életünk néhány szempillantásnyi évtizedében tudunk. Ez a kegyelmi idő hamar lejár!!!

Ugy éljünk, hogy szereteteinkre emlékezve az értük való hálaadás a boldog viszontlátás öröme, - ne pedig a mulasztások miatti önvád és lelkiismeretfurdalás - töltsse be a szívünket!

Riskó Jánosé
református lelkész

Eltávoztak

Köziülünk

HIÁNYOLJUK...

Tudom, amit mondok, eső után köpönyeg... De mégis elmondom, mert sokunknak támadt hiányérzete...

Igen, a jubileumi kiadványra gondolok. Örömmel vettem a kezembe, mert elsősorban a községben működő oktatási intézményekről, az egyházak működéséről ad rövid - ugyanakkor bizonyos szempontból hiányos tájékoztatást. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy egy ilyen kurtára szabott kiadvány nem szólhat részletesen mindenről, ám a tények és a hitelesség megköveteli bizonyos személyek néven nevezését, megemlítését, akik a múltban saját munkaterületükön /és azon túl is/ meghatározó, a közösség életében építő, cselekvő személyiségek voltak.

1. Peller János, Kaifer Terézia férje
2. Gemela József, Schuck Mária férje
3. Iflinger Mária, Manhertz István felesége
4. Schaffer Mária, Klenk József férje
5. Peller János, Krivinger Katalin férje
6. Tagscherer Gizella, Manhertz István felesége
7. Wenczl Terézia, Pfeiffer Jakab özvegye
8. Stubner Lászlóné, Herczeg Ilona
9. Krupp Márton, Schuck Katalin férje
10. Klecker Julianna, Gigor István felesége
11. Zajcsek Viktor, Wohl Terézia férje
12. Hasenfratz Mária, Halaschlager János fel.
13. Murner Péter, Kimmel Katalin férje

A közelmúltban a Szakorvosi Rendelő élére került dr. Sebes Gábor igazgató főorvos például szükségét érezte, hogy a község egészségügye érdekében eredményes munkát végző, gyógyító orvosok emléke előtt tisztelegjen. /dr.Réthy Zoltán, dr. Szabó Árpád, dr. Drozdy László/ Példamutató gesztus volt.

Igy emlékezett meg az elődökről a két protosztáns felekezet jelenlegi vezetője.

Hiányoljuk ugyanezt a róm.katolikus egyházközség tájékoztatójából.

Az alapfokú oktatási intézmény történetéből nem hiányozhat Balczer Adolf, Réti Géza és Jáki Lajos nevének megemlézése. Különösen nem hiányozhat az utóbbi, aki pedagógusként, vezetőként a szó igaz értelmében formálója volt ennek a községnek. Sokat tett és vállalt a nemzetiségi nyelv ápolása, oktatása érdekében, a kulturális és sport területén végzett kiemelkedő munkájával pedig többet tett falujáért, mint ma néhány magamutogató személy. Ő ugyanis valóban azonosulni tudott a falu német és magyar lakóival, igazi néptanító volt.

Néhány mondatot a polgári iskola is megérdemelt volna, hiszen ez az intézmény létezett és falai között nemcsak Pilisvörösvár, hanem a környező falvak fiataljai /Budapesttől egészen Esztergomig/ tanulhattak! Megalapítója, szervezője Berencsváry Gyuláné tanár volt. Arról most nem kívánok részletesebben szólni, hogy a polgári iskola számára a Vásártéren 1938-ban emelt épület /B tanterem, 2 előadó, tornaterem, főzőkonyha, hivatalsegédi lakás!/- nélkül az általános iskola ma nehezen létezhetne. Ime, ilyen egyszerű a dolog!

Hiányérzetem csak nőtt, amikor egy szót sem találtam a kiadványban a községünkben működő és egyre izmosodó szakmunkásokat nevelő és képző intézményről. Elköltöztek volna községünkből...?

Hiába kerestem a Művelődési Ház tájékoztatóját is. A korábban sokszor ellentmondásosan működő intézmény a ténylegesen létező szakköreivel, csoportjaival, klubjaival és rendezvényeivel mégiscsak része a község kulturális életének. Vagy mégsem..?

Persze községünknek nemcsak kulturális élete volt és van. Adós maradt a kiadvány a gazdasági élet és fejlődés vázlatos ismertetésével és intézményeinek /szénbánya, ásványbánya, OTP, Takarékszövetkezet stb./ legalább a felsorolásával megemlékezésével.

Remélem nem vádol majd senki ünneprontással /különben is már régen túl vagyunk az ünnepségen/, csupán csak a teljesebb kép kialakítása volt céloim. Ebben is a jószándék vezetett. Hangot kívántam adni azoknak a vélt vagy

tényleges hiányosságoknak /megítélés kérdése!/, amikről sokan szívesen olvastunk volna. A község készülő története bizonyára részletesen szól majd a hiányolt kérdésekről, bár tudomásom szerint nem öleli fel majd az 1945 után történeteket. Kár lenne...

Ugy érzem, jobban meg kellene becsülni értékeinket és a múltban áldozatos munkát vállalt elődeinket, hogy a ma embere - példájukat követve - méltó építője, felvirágoztatója lehessen községünknek. Akkor és így lehetünk igazi örökösei az elmúlt 300 esztendőnek.

Csonka József

MISSZIÓ

Híradás a Református Iszákosmentő Misszióról

"Aki tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak"
/Jakab apostok levele 4:17/

A pilisvörösvári református gyülekezet minden hónap első vasárnapjának délutánján 5 órakor azok gyülekeznek össze, akik szívesen segítenek olyan családokon, ahol valamely családtag alkoholista. Pedig ez egy igen szép, de nehéz szolgálat! Sok a kudarc, és bizony nem is mindig az alkoholista fél miatt!

Hallgassunk bele egy beszélgetésbe, ahol a férj alkoholista, felesége pedig 20 éve "szertevittkolta" a család "szégyenét" az idegenek előtt.

Együtt ül a férj és a feleség az ágy szélén, mindkettő összetörve. Hallgatják a váratlanul betoppant vendéget, aki arról beszél, hogy "vannak gyógyulások. Sokan szabadulnak meg egy életre a Református Egyház iszákosmentő konferenciáján szenvedélyükből! Itt az evangélium és a szeretet szavával gyógyítják a betegeket! Ez nem elvonókúra! Nincs gyógyszeres hánytatás, megalázás. Mégis két hét alatt nagyon sokan meggyógyulnak, új életet kapnak! Mert nemcsak elvették tőlük a poharat, hanem helyette szeretetet, hitet, békességet kaptak!..."

Itt szakította félbe a vendéget az asszony. Villámlott a szeme, mint a macskáé, ha kutyát lát.

"Én már nem bírom tovább elviselni a férjem! Én igazán minden megtettem már érte, hogy segítsek rajta! Beszéltem vele szépen is, csunyán is. Fogadkoztam, hogy többet nem iszik, de már másnap

ujra részegen jött haza. Egyszer meg is vert, de én titkoltam, nem beszéltem róla senkinek. Még a halott édesanyjára is megesküdött, hogy kocsmá közelébe sem megy! Két hónapig bírta. Utána még rosszabb lett. Amikor józan volt, gyermekeink becézték, szerették. De most ismét csak rettegnek tőle. 20 évig csináltam, már nem bírom tovább. Mindennek véget akarok vetni és elválnék! Miért? Vagy mit kellene tennem még? 20 évig titkoltam. Nem szóltam senkinek! De már betelt a pohár. Válni akarok. Végleg elfogyott a türelmem. Megtettem mindent, amit ember megtehet. Belefáradtam a sok ujrakezdésbe és visszaesésbe. A kutyából nem lesz szalonna! Én megtettem minden!"

Igazán nagy tisztelettel hallgatom mindig azokat, akik ilyen sokáig bírják. 20 év nem kicsiny idő. Tudom: emberség és szeretet kell ahhoz, hogy valaki ennyit túrjon.

De sajnálom, hogy ki kell mondani: **MÉGSSEM TETT MEG MINDENT!** Csak eltitkolta a bajt, de nem kért segítséget.

- Vajon valakinek eszébe jutna-e egy törött lábat otthon sinbe tenni?

- Vajon valaki maga kezd-e autót fabrikálni otthon, mert tudja, hogy az hogyan működik?

- Vajon bárki is maga kezd-e gyermeke tanításába csak azért mert maga tud írni és olvasni?

Nem! Mert tudjuk, hogy mindezekkel szakemberekhez kell fordulnunk.

Igy van ez az alkoholizmussal is.

Ha valaki éveken, évtizedeken át csak titkolja a bajt: csak ront vele!

Ez a leghamisabb "gyógymód": eltitkolni, letagadni. Ugyis tudja azt mindenki! Az alkoholizmus látható mindenkinek az arcán, kezén! Közben pedig a baj csak tetéződik. A beteg szervezete is egyre inkább kívánja az italt, szinte meg sem bír lenni nélküle.

Ne megalázó módon "dugdossuk" alkoholistá családtagunkat, ártva ezzel mindenkinek, de elsősorban neki magának. Ne úgy "szeressük", hogy benne hagyjuk bűnében-betegségében, mondván: hadd csinálja, amit akar!

"Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlének gyengeségeit hordozzuk és ne a magunk kedvére éljünk!" /Pál levele a rómaiakhoz 15:1/
"Aki tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak!" /Jakab 4:17/

MINÉL ELŐBB AMIG NEM KÉSŐ!

/ folytatása következik/

Riskó János
református lelkész

Tudomásunkra jutott, hogy a községi tanács elképzelései között szerepel egy kemping építése a Bányatelepen. Ugy gondoltuk, megkérdezzük az illetékeseket, milyen elképzelések születtek e kemping létesítéséről, milyen tárgyalások folynak az ügyben.

A következőkben Keszleri József tanácselnökkel és Nick Jenővel, a Martenzit Kiszszövetkezet mint lehetséges kivitelező elnökével folytatott beszélgetések szövege olvasható. Mindenképpen szándékunkban áll e témára a következőkben is visszatérni, s nagyon örülnénk, ha olvasóink is elmondanák véleményüket a tervekről. /a szerkesztőség/

Nick Jenő, a Martenzit Kiszszövetkezet elnöke

Cégünk, sok egyéb munkája mellett, tárgyalásokat folytat egy újpesti és egy enyingi kemping építéséről. Elgondolkodtam: ha Újpesten kell, ha Enyingen kell, Vörösváron, a 10-es főútvonal mellett nem lehetne egy kempinget létesíteni? Próba-szerencse, lementem a tanácsra, megkérdeztem, ők hogyan vélekednek erről. Nem is tudtam arról, hogy a tanács meghirdette már a Slótyi körüli területet, kemping céljára, s örömmel tapasztaltam, hogy konkrét lépéseket is tettek, mert egy NSZK-állampolgárral is folytatnak erről tárgyalásokat.

Én ebben a munkában kivitelezőként szeretnék részt venni. Ugy tudom, hogy néhány helyi kisiparost is érdekel a dolog, de véleményem szerint, egy kisiparosnak ez túl nagy falat lenne. A Martenzitnek átlag 150 embere van, s emellett foglalkoztatunk közel 150 alvállalkozót, tehát gyakorlatilag 300 emberben gondolkodhatom. Sok vörösvári is dolgozik a cégünknel, kisiparosok is. Amennyiben tehát mi lennénk a kivitelezők, arra fogunk törekedni, hogy az építkezést helybéli kisiparosokkal együtt végezzük.

Véleményem szerint egy kemping építése nagyon sok jó dolgot hozna magával. Ez üzlet: üzlet a megépítése, üzlet az üzemeltetése. Az idegenforgalom föllendülése az egész falu, s főleg a környék életén sokat változtatna, elegendő csak a kiadható szobákra, az eladható zöldsége, gyümölcsre, a létesítendő szennyvíztelepre, a kiépítendő bevezető utakra utalnom.

Egy kemping sokféle szolgáltatást nyújthat, erre konkrét előírások léteznek. Minél többet meg tudunk ezek közül valósítani, annál vonzóbb lesz a kemping. Például: vizpart, fürdési, csónakázási, horgászási lehetőség, szép természeti környezet, faházak - én a magam részéről úgy gondolom, jó lenne ha épülne néhány bungaló is,

azokat jobban ki lehet használni. Ezenkívül: ABC, vendéglő, szórakozóhely, autójavító, autómosó, benzinkút, játszótér, vagy akár lovaglási lehetőség. Azt gondolom, hogy ezek közül sok minden megvalósítható lenne nálunk. Előbb-utóbb mindenképpen gondolkodni kell azon is, hogy miként lehet itt strandot kiépíteni.

Számításaim szerint egy ilyen vállalkozás biztosan kerül 10 millió forintban. Ehhez bizony egy erős tőkéstárs kell. Hogy ez az NSZK-beli állampolgár lesz, vagy mondjuk a Budapest Bank, az a tanács által folytatott tárgyalásokról függ.

Vörösvár idegenforgalmi lehetőségei, én úgy érzem, nincsenek kihasználva. Itt van például a Kálvária vagy az Iluska-forrás. Az előbbi már eléggé beépült, s én nagyon sajnálom, hogy a Szabadság utca végén megengedték, hogy a hegyet elbontsák. Több fantázia az Iluska-forrásban van.

Nagyon remélem, hogy azok, akik olvassák ezt az újságot, úgy, ahogy én, ők is tudnak egy-két jó ötletet, gondolatot mindehhez hozzátenni. Az legyen a cél, hogy létesüljön itt egy olyan kemping, ami szépen illeszkedik a környezetbe, kulturált, s ami végsősoron a falunak hajt hasznót.

VÖRÖSVÁRI KIVÁNCSI

Tisztelt Szerkesztőség!

Elnézésüket kérjük, hogy sorainkkal zavarjuk önöket, de lenne néhány kérdésünk, elsősorban a Tanács felé.

Bányász szobor.

Milyen joggal vették el a helyéről az eredeti szobrot, hiszen az volt a bányászok igazi emlékműve. S vajon hány bányászcsaládot kérdeztek meg, mielőtt ezt a régi szobrot eltüntették? Ezt a régit most egy otromba köhalmazzal helyettesítik - mennyibe került ez? Azt gondoljuk, hogy olcsóbban is meg lehetett volna oldani - elég lett volna egy magas talpazat, a betűk átfestése, és azt is át lehetett volna ünnepélyesen adni, mert az az eredeti. Mi is bányászcsaládban nőttünk föl, s ez fájó pont nekünk - az a köhalmaz nem fejez ki semmit. Ha lehet, kérjük vissza az igazit, ami most ott áll a Gyógyáruraktár udvarán. Miért kellett az eredetit egy absztrakt köre cserélni? Tényleg nem tudjuk becsülni a műkincseket? Ezt kérdezik a bányászok gyermekei.

Orvosi rendelő/

Úgy gondoljuk, hogy orvosi rendelőkben az első emeleten nem kellett volna lebontani azokat a helyiségeket, amik le voltak választva, s ott lehetett volna gyermekszemészet, reuma, bőrgyógyászati rendelő. Nem kéne annyi iroda egy pár rendelőhöz, s már volna is hely a többi rendelőnek, s az embereknek nem kéne a városba utazni. Meg lehetne ezt oldani a községben is, csak akarni kell!

Nagyon nehéz azokon a napokon is, amikor 17 óraker vége a rendelésnek és csak 19 óraker kezdődik az ügyelet, és bizony nagyon nehéz ilyenkor orvost találni. Nem lehetne-e ezen változtatni?

Falumúzeum.

Miért nem nyitnak egy falumúzeumot? Gondoljuk, sokan segítenének. Mindenhol akadna valami régi emlék. Ez nagyon jó lenne, csak el kéne kezdeni. Ha véletlenül már lenne múzeum, úgy sokan nem tudunk róla.

Szent János tó.

Ezzel kapcsolatban csak annyit szeretnénk mondani, hogy az a pár ember, aki úgy határozott, hogy a tavat meg kell szüntetni, az nem gondolt arra, hogy a tó nem csak az övék, hanem az egész községé. Kérjük, hogy hozassák rendbe, s a Szent János szobrot is rakják vissza az eredeti helyére, a Tó elé. Ha nem megy, úgy fogjunk össze, és tegyük rendbe, mert az a miénk, igen, a miénk, a falué.

G A Z VAN.

Szívesen vennénk, ha a Nagyközségi Tanács részletes tájékoztatást nyújtana afelől, hogy milyen összetevőkből áll az egyénenként fizetendő 50.000.-Ft, illetve a falu gázzal történő ellátásának 50 milliós összege.

Kedves Levélíró, ill. Levélírók!

-- Egy kérdés van, amiről mi magunk is tudunk valamit mondani. Elgondolkodtató, hogy vannak - s bizonyára nem önök egyedül -, akik nem tudnak arról, hogy van egy falumúzeum, pontosabban helytörténeti gyűjtemény, abban az épületben, ahol a könyvesbolt és a könyvtár is található. Az anyag már eddig is igen gazdag, a hely szűkös, egyenlőre - reméljük, hogy csak egyenlőre -, nincs megfelelő épület erre a célra. Azt gondoljuk, hogy Gromon Mici néni - s talán nem neheztel ránk azért, hogy az ő nevében beszélünk -, a gyűjtemény kezelője, mondhatjuk gazdája, szívesen vesz minden támogatást: anyagot, ötleteket, érdeklődést.

-- Tudomásunk szerint a Szent János tó magántulajdon. /a szobor/

Az alábbiakban interjút közlünk, amelyet Keszleri József tanácselnök úrral készítettünk.

Beszélgetésünk tárgya: a közeljövőben tervezett kemping-, motel és esetleges kisszállodaépítkezés volt.

MA: Tudomásunk szerint a Slótyi-parton egy kempinget terveztek létesíteni. Kérjük vázolja röviden az ezzel kapcsolatos lehetőségeket.

KJ: 1987-ben pályázatot hirdettünk egy kemping létesítésére a Slótyi mellett. A tenispályát üzemeltető Magyar Őron kívül holland, majd svéd üzlemberek is érdeklődtek a lehetőség iránt. Mi akkor úgy gondoltuk, hogy egy jól üzemelő kemping jelenthet olyan csáberőt, amelynek segédletével el tudjuk érni, hogy az a pályázó, akinek végül is odaitéljük a területet, megépít egy hozzá kapcsolódó uszodát is, a csatlakozó egységekkel.

Ezt sajnos egyikük sem vállalta, ui. egy fürdő mindig ráfizetéses, így, bár a lehetőség adott, jelenleg nincs rá vállalkozó.

MA: Ez azt jelenti, hogy lemondtak a megvalósításáról?

KJ: Szó sincs róla! Jelen pillanatban két potenciális beruházóval állunk kapcsolatban. Az egyik egy gröbenzelli, igen jómódú építési vállalkozó, aki komoly érdeklődést mutat egy pilisvörösvári kemping és motel felépítésében. A másik a Martenzit Kisszövetkezet képviselőjében Nick Jenő, aki, mint kivitelező jönne számításba. Kapcsolatban állnak a Budapest Bankkal is, amely beruházóként is partnerré teheti a kisszövetkezetet.

MA: Ez azt jelenti, hogy önök választhatnak?

KJ: Remélem. Mindenesetre a közeli napokban küldöttséggel megyünk Gröbenzellbe, ahonnan - meglehetősen - már konkrét tervekkel jövünk haza.

MA: Felvetődött a Kulturház tetőterének beépítése is.

KJ: ... ami reális elképzelés. A ház ellátása hagyományos cseréptetővel emelné a nem túlzottan szép küllemét, de - ami a legfontosabb - "megérné a pénzt". Erre is lenne NSZK-beli vállalkozó, aki a jelen épületet tökéberuházásnak ismerné el.

MA: Amivel a falu beszállna az üzletbe.

KJ: Pontosan.

MA: Itt is van magyar résztvevő?

KJ: Nem. A tetőtér-építés kizárólag német beruházás lenne.

MA: Vannak-e még e téren tervek?

KJ: Terveink vannak. Ilyen például a bányatelepi ABC és a 7-es óvoda közötti üres telken, felépítendő majdani motel. E területet már megpályázták ipari üzem létesítésére, amire nem adtunk engedélyt. Mi úgy gondoljuk, hogy erre a célra a falu belterülete nem megfelelő.

MA: Tehát motel. Erre is lenne már jelentkező?

KJ: Jelen pillanatban még nincs. Reméljük, a lehetőség valóság lesz. Egyébként kemping létesítésére nekem a legszimpatikusabb területnek a Szabadság-ut kanyarulata tűnik. Kellemes környezetben lehetne kulturált, a környéket nem zavaró idegenforgalmi egységet létrehozni.

MA: Köszönjük a tájékoztatást. Szívvel reméljük, hogy ezek a majdani létesítmények is segítenek a falunak átvészelné a "hét szűk esztendőt".

HÁZIPATIKA

"Nintsen is semmi egyéb orvoslója a betegség miatt szenvedő testnek, hanem csak az abban lévő éltető, az orvosló Természet. Akiben az egész erejében van: ha valami kevés baja esik, bizza magát csak erre az orvosra, és hogy annak munkáját ne akadályoztassa, mérsékelje magát az ételben, italban: meggyógyul.

Az orvosságok nem orvosolnak, hanem csak az életerőt serkentik, annak munkáját megkönnyébbítik, segítik, hogy az a betegség okát elhárithassa" - olvashatjuk Diószegi Sámuel 1813-ban megjelent Orvosi fűvészkönyv című munkájának bevezetőjében.

Megállapításait ma is igaznak ismerjük el. A természet - amelytől az atomkor gyermeke sajnos egyre távolabb és távolabb kerül - gyógyít. Egy nyári napon a mezőn sétálgatva nehéz lenne pl. olyan növényt találni amelynek nincs valamilyen jótékony hatása a szervezetre!

Azok a gyomnövények is, amelyeket olyan ádáz küzdelemben irtunk takaros kertjeinkből, többnyire gyógynövények is egyben.

Ismerkedjünk hát meg néhányval, illetve elevevitsük föl a régi népi gyógyászatban évszázadokon át őrzött tudást!

Nézzünk néhány növényt, melyek segítségével a tél közeledtével oly fenyegető légúti betegségeket kezelhetjük.

Izsó /levél/ - a légutak fertőzése esetén használatos a mézes izsóptea. Segíti a légzést, jó nehézlégzés esetén: 3-4 csipet 1 liter vízhez, 1 óra hosszat állni hagyjuk 2-3 csészével fogyasszuk naponta.

Szannan gyökér - főzetéből vagy Ipehahuana - forrászatból vegyünk be naponta 3x1 evőkanálnyit, ha elhúzódó, kínzó, erőltető és "száraz" a köhögés.

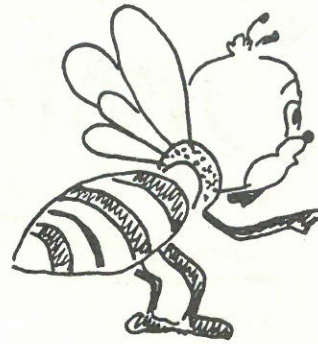
Orvosi kankalin - igen jó köptető. Főzet formájában az idült hörghurut és egyéb légúti hurut minden formájában, elégtelen köpetürítéssel járó, hosszú ideig elhúzódó köhögéskor jó hatású.

Kakukkfű - / kerti és mezei/ - légúti hurutok hatékony köhögéscsillapító orvossága. évszázadokon keresztül a szegények antibiotikum volt, más illatos növényekkel együtt fertőtlenítő, fertőzés elleni gyógyszer. Hatóanyaga a timol, a baktériumok, gombák, belférgek fejlődését gátló anyag. A fertőtlenítő hatáson kívül a hörgők váladékát is oldja, és elősegíti kiürülését. Asztma, asztmaszerű hörghurut, dohányosok, idült hörghurutja, számarköhögés, idős kori tüdőtagulás, hörgőtágulás és minden görcsös köhögéssel járó légzőszervi baj gyógyszer a kakukkfű, annak is inkább, mert a megivott tea hatóanyagának legnagyobb része a tüdő léghólyagocskáiban választódik ki, tehát a betegség helyén hat koncentráltan.

Orvosi ziliz - már egy mintegy 5000 éves egyiptomi papirusz is köhögés elleni szervként említi. Légcső, körhurut, számarköhögés és asztma esetén is sikerrel adható a ziliztea.

VIGYÁZAT! Sajátos nyálkanyagtartalma miatt sosem szabad főznünk, de még forráznunk sem. Nyolc órán át hideg vízben áztassunk 2 kávéskanálnyi zilizgyökeret, - levelet vagy - virágot, majd szűrjük át és melegítsük langyosra.

Torma - antibiotikus hatóanyaga, a szinigrin áthatol a bőrön, behatol a szervezetbe, és a gyulladás, a baktériumos fertőzés helyén fejti ki hatását, elpusztítja a baktériumokat, s végül a vizeletben található meg.

A magyar népi orvoslás nátha elleni gyógymódja: tormát reszelnek, kis időre pohárral letakarják, s mikor már a nagyjá ereje elment, a poharat levéve inhalálnak. /Orrmelléküreg gyulladásra is alkalmazhatjuk/ Köhögés, légcső- és hörghurut, influenza esetén: 3-szor napjában 1 kávéskanálnyi mézzel kevert 1 kávéskanálnyi reszelt torma, esetleg tormatea.

Orvosi pemetefű - egyiptomiak óta használatos népi gyógyászati szer. Teáját mézzel izesítve krónikus légcsőhurut esetén fogyasszuk.

Levendula virág - egyéb hatásai mellett teája csökkenti az asztmás rohamot, a bronhitiszt és gyógyítja az influenzát.

Kislevelű hárs - meghűléskor, megfázáskor izzasztó köhögéscsillapító hatású tea készíthető belőle.

Fekete bodza - virágából megfázás, légúti betegségek esetén gyógyteát készíthetünk, amely enyhe idegnyugtató, vizelethajtó hatású is. A virágból üdítőital, a fekete, érett bogycsóból izzasztó hatású gyógybor, és hashajtó hatású lekvár készíthető.

Babérlevél - influenza vagy torokfájás esetén teája jó hatású. Segít a gyomorfájáson, kedvezően hat a reumás betegségekre. Izületi gyulladás és arthózis ellen minden este fogyasszuk 2 csipet babérteát.

Fokhagyma - nátha, torokfájás, influenza ellen kiváló. Fogyasszuk fokhagymás piritóst, vagy 2-3 gerezd fokhagymát összevágunk, s egy kevés almaecettel vagy mézzel elkeverve fogyasztjuk. Vagy naponta 3x2 fokhagyma.

Vöröshagyma - teáját köhögés, megfázás ellen isszák. Divatos háziszser láz- és köhögéscsillapítóként a hagymahéjtea cukor nélkül.

Parafé Andrea
orvosnőhallgató

MATER?

KÖZÉPISKOLÁS FOKON

Gondolattörések
a középiskolai nyelvtanítás ürügyén.

Csodálat és elismerés ébredt bennem, hallván a híreket gimnáziumunk és szakközépiskolánk egyik másodéves osztályáról, amelynek tagjai fiatalságuk minden naivságával hitték, hogy amire az ország többi diákjának, arra nekik is lehetőségük nyílik. Éppen ezért nem akarják tovább figyelembe venni az un. gátló "objektív és szubjektív" körülményeket. Miről is van szó?

Ezek a középiskolás gyerekek úgy vélték, hogy végre az ő iskolájukban is ideje lenne egy, az orosz-nál itt Európában használatosabb nyelvet kötelezően tanítani és tanulni. Ezen kívánságuknak - bár szokatlan mód - bátran hangot is adtak.

De megérttem én a gimnázium vezetésének nyugtalan reagálását is!

Először is: hogy képzele a diák, hogy beleszól iskolája ügyeibe, beleszól a saját magát érintő dolgokba?

Másodszor: miért akarnak egy zömében sváb faluban nyugati nyelveket tanulni? Miért nem jó nekik úgy ahogy volt és van?

Ez utóbbi persze csak költői kérdés, én is tudom a választ, noha engem Pajor tanár ur tanított - élvezetes órákon - oroszra, és az én korosztályom a hetvenes évek közepén közel sem volt ilyen bátor és politikus mint a maiak. Nekünk bezzeg ilyesmit követelni eszünkbe sem jutott! /Igaz a csillagok együttállása is más volt a politika egén! /

Igen igen! Azok a régi szép idők! Amikor még a gimnázium "összeállítása" így festett körülbelül:

Az igazgatóhelyettesi székekben Borbély Béla - aki ugyan igen szerette az italt, ámde kapásból idézett eredetiben Homéroszt és Vergiliuszt -, és Takács Ilona, aki akkor kedvelt és népszerű volt a fiatalság köreiből tudása, bája és közvetlensége okán.

A magyar-történelem szakpárt Bokor Miklósné, Pajor Róbertné, Háber Erika vitték mégpedig színvonalosan.

Matematika-fizika? Kardos, Krammer, Répási, Geröcs oktatták.

Német-orosz? Detre, Pajor, Takács, - szakmailag és emberileg egyaránt nagyok voltak.

A sportélet élénkségét a Brenner, Hargita, Takács hármasnak köszönhetjük.

És ezt a - az akkori és utólagos benyomásaim szerint is nagyszerű - csapatot dirigálta, bocsánat "dilli/gálta"! az utóbbi évtizedek irányítás- és káderpolitikájának végterméke: Pásztor Mihály!

Az ő érdemei aztán tényleg vitathatatlanok!

Az ő igazgatása alatt indult az iskola romlásnak.

A kezdet az volt, hogy "sárgaságot" kapott szegény épület, aztán mindent és mindenkit kikezdett lassacskán a rákfene.

Először is elment Béla bácsi. Aztán később Pajorék. Az ember az ELTE Ságvári Gyakorló Gimnáziumába, az asszony a Tanítóképző Főiskolára került Pestre. Rövidesen elment még Geröcs, Háber, Detre, Kardos, Krammer, Brenner, Hargita is, meghozzá egyik sem rosszabb helyre.

Végül "jött a parancsolat" és követte szétszéledt nyáját a Pásztor is. Azóta? Néhány törzstag maradt, többen közülük vezetők lettek, egyébként pedig...?

/Igaz, a testületépítéssel kapcsolatos probléma amolyan Morbus Vörösváriensis, hisz másik két iskolánk vezetése se igen törődik ezzel a kérdéssel, mintha a pedagógiai munka sikerének ez a dolog nem is lenne fontos feltétele./ De térjünk vissza egykori iskolámba!

A tanári szoba ajtaját tehát sűrűn nyitogatták, s ennek meg is lett a szomorú következménye. A huzattal ugyanis a tudás és követelménytámasztás szelleme is kilibbent gimnáziumunkból. Ezért nézhetünk szomorúan a Köznevelés c.lapban 1989.04.14-i számában a statisztikát: a felsőoktatási intézményekbe felvettek aránya alapján iskolánk a 87 szakközépiskolát és gimnáziumot tekintve a legutolsók között tanyázik már.

Ugye az sem enyhítő körülmény, hogy a környéken már hírnevet is szereztünk: a vörösvári gimnáziumban lehet viszonylag a legkönnyebben érettségit tenni. Az iskola vezetése elkényelmesedett, a fegyelem egyre lazult, tanulmányi és magatartási téren egyaránt, a testületbe oda nem valók kerülhettek /státusba és óraadóként egyaránt/.

A reformszemléletnek sajna nyoma sincs.

Nem is csoda, mert általában élnek még a régi kapcsolatok az oktatás-irányítás alsó- és középszintjeivel, "odafönn" ott ülnek még a helyükön az önnön fontosságuk bizonyításáért fáradságosan dolgozó elvtársak.

Bizony itt lenne az ideje, hogy évtizedes munkában "odafönn" és "idelent" megfáradt derék tanügyi káderek végre élvezhessék megérdemelt pihenőeveiket! Itt lenne az ideje, hogy iskoláink élére ujszellemű, emberileg és szakmailag is alkalmasabb, szuverén gondolkodású vezetők kerüljenek! /No, nem a jelenlegiek által kinevelt, vagy nekik lekötöltetett mostani helyetteseikre gondolok!/
/

Amíg az előbb említett cserék nem következnek be, addig az irányító minisztérium vezetői szülhetik sorra akár a legjobb gondolatokat, elképzeléseket is, a közép- és helyi szinteken semmi sem változik.

No és akkor a jövő? Iskolánké, helyben tanuló ifjúságunké?
Bizony még nem tudom, nem látom. De közösen kell fellépni érte mindenkinek, aki változásokat akar a helyi oktatás koncepcionális és személyi feltételeiben! Közösen, mint az írásom elején említett diákok tették.

Csak ez adhat nekünk reményt.

Selymes Ferenc

VERS

Benyó Judit:

HIVLAK VISSZA ANYÁM!

Tűz-hajad lángolva lebeg Pilisvörösvár völgyében,
a hegykoronákon a fenyőerdők mintha égnének,
perzselnének,
akár a te vörös hajad.
Téged gyászol a világ!
Amikor mosolyogtál anyám,
veled mosolygott az a sok kis növény
a kertben,
mályvák és dáliák,
ribizlibokrok, málnák és körtefák.
Hivlak vissza anyám!
Siratnak téged fönn, a hegyen a vadvirágok is
jaj, anyám hogy szeretlek,
mégis milyen komisz voltam hozzád!
Szébb vagy anyám,
mint a világ összes gyönyörűsége,
tengereknél, hegyeknél, virágzó mezőknél is
szébb vagy anyám!

FELHÍVÁS EGYESÜLET ALAPÍTÁSÁRA
Akik fontosnak és szükségesnek tartják, hogy közsegünk tárgyi és szellemi értékeit megőrizzük, akik szívesen vennének részt egy házigyományápoló egyesület munkájában, jelentkezzenek szerkesztőségünknel!

"VÖRÖSVÁR SZÍNPAD 1989"

Az MDF Pilisvörösvári Szervezete és a Jókai Művelődési Ház közös szervezésében "Vörösvár Színpad" elnevezéssel fórumot, fellépési lehetőséget kívánunk biztosítani minden olyan pilisvörösvári lakos részére, aki az előadóművészet bármely területén elég bátorságot, tehetséget érez magában arra, hogy a közönség előtt is bemutatkozzon.

Jelentkezés a műfaj, az előadandó műsor és a műsoridő megjelölésével november 20-ig, a Művelődési Ház irodájában.

Az első műsorra előre láthatóan december első felében kerül sor.

a szervezők

MDF tárlat

Elhangzott 1989. szeptember 22-én Pilisvörösvárott, Cserőháti Kovács István festőművész tárlatának megnyitásakor.

T I S Z T E L T

M Ű V É S Z E T P Á R T O L Ó K

Tárlatot nézni mindig öröm -- a képek ablakain át egy lélek belső tájaira kitekinteni izgalmas utazás.

Lássuk, mit mond Baudelaire a debreceni indíttatású Tóth Árpád magyarításában mindnyájunk Nagy Utazásáról:

"Egy reggel indulunk, és velünk teli tűzzel
Fájdalmas dac dagaszt s keserű vágy izen
Megyünk, s a kósza kedv táncos habokra úz el
Ringatva végtelen lelkünk véges vizen."

A kép és a gondolat munkásaként érettségi után Cserőháti Kovács István nyomdász lett. A határozott körvonalú, határozott jelentésű betűk ott élnek hát tovább rajzainak kontúrjaiban -- világról vallott hite pedig írásainak kinyomtatott betűiben. Mintha Radnóti sorait idéznék:

"Az ég a tengert tükrözi--
a tenger az eget"

De mivégre valók egyáltalán a képek számítógép-agyú korunkban?

A szónokinak látszó kérdésre gyönyörű magyar nyelvünk maga ad választ ilyen szavakkal: képzelet, képesség. Mert képzeletünkbe csak azt tudjuk megidézni, ami a világ dolgaiból képpé vált bennünk.

S ha képünk van róla, akkor a még nem létezőt is megalkotjuk agyunkkal-kezünkkel -- ha van rá képességünk.

A képekre azért van szüksége az embernek, mert általuk veszi birtokába a világot mint gyermek, s velük tervezi meg az elképzelhető jövőt, mint felnőtt. A kéz ujjai közé szorított szén elbeszéli a fehér papíron, mit tudott meg önmagáról, szüleiről, feleségéről, gyermekeiről a festő -- olyasmit, amire a fényképezőgép lencséje mindig is vak marad.

Ember-bozótban forgolódo nép-művelő hogyan is alkothat az életét -- az életünket jobba tevő képeket? Csak úgy, hogy időnként saját múltja remetéjeként visszalopja magát az alföldi kamasz cserőháti magányába, ahol először érezte meg a történelmi események fő áramlatait. Képei erről a szigorú sorsú, puritán életű alföldi világról szólnak egy tágabb hazának. Hiszem, hogy üzenetüket itt, a Dunántúlon, Pilisvörösvár németajkú polgárai csakúgy megértik, ahogyan megértették első szóra a tisztatáj szűkszavú magyarjai a szülőfaluban, Poroszlón.

Dr. Baranyai Miklós

MDF

Elhangzott a Magyar Demokrata Fórum
1989. szeptember 19.-i gyűlésén

I. Akik nem jönnek közénk.

Pilisvörösvár 11 ezer lakosa közül kb. 50 az MDF tagok száma. Ez a pilisvörösvári legális ellenzék. Nyilvánvaló, hogy kritizálható az MDF propagandamunkája is, mert - állítom - sokan azt sem tudják, hogy létezőnk.

Az alábbiakban azokról essék szó, akik tudják, hogy vagyunk, s hogy miért vagyunk, de mégsem jönnek.

Csalódottnak érzem magam, mert lényegesen nagyobb érdeklődésre számítottam ebben a községben a politikai kérdések iránt, ugyanis Vörösvár lakosságát az ország általános leromlott gazdasági-morális helyzetén felül két további gond nyomorítja.

1. Az agglomerációs települést jellemző gondok
2. Nemzetiségi létünk

Ez a két problémakör a mi esetünkben erősíti egymást. Összefoglalva: sikerült elsorvasztani nemzetiségi létünket. Hadd ne részletezzem pl. a német nyelvoktatás, nyelvtanulás siralmas helyzetét.

Ami még nem sikerült Ceausescunak Erdélyben, az itt már valóság. Mi már csak csófnévünkön vagyunk svábok./Hadd térjek vissza az alapproblémára./

Az alábbiakban az MDF-től magát távontartó típusról essék szó.

A félős: nem vallja be nyíltan, de fél. Senki nem vonja kétségbe bárki jogát a félelemhez, de erre a későbbiekben visszatérek.

A gerinces: "a politika mocskos dolog, öregem, én nem politizálok". Közben habzó szájjal szidja a rendszert, ha a bajuszpedrő / vagy pálinka/ árát 10 százalékkal megemelik.

A jellemes: MSZMP-tag, vagy volt, úgy érzi nem jellemes dolog köpönyeget forgatni. / Egy prominens MSZMP-tag - átmenetileg MDF-szimpatizáns ezt úgy fogalmazta, hogy "ő nem hagyja el a süllyedő hajót". Köszönjük az őszinte véleményt./ A jellemesekről csak annyit: sok MSZMP-tag csak azért lépett be oda, mert azt hitte, hogy a politikai nyilvánosság egy lehetőségéhez jut, nem pedig karriervágyból.

A kiváró: aki kivárja, hogy majd mások kikaparják a gesztenyét. Nekik csak annyit: többen több

gesztenyét tudnak kikaparni.

A hajtós: aki erre a fórumra sem jött el, mert nyolc órai munka, kétszer másfél órás utazás még megkeresi a maga párszáz forintját. Az invitálásra esetleg még megjegyzi. "Kell is nekem a süket duma!" Ezek a hajtósok vannak a legtöbben. Nekik köszönhető, hogy a "létező szocializmus" Magyarországon ennyi ideig kihúzta. Akik nem vették észre, hogy egy rohadt kizsákmányoló rendszer áldozatai. Nekik csak annyit üzenek: kell annyi időt szakítani / havi 1-2 órát /, hogy véleményüket hallassák, mert itt az ő bőrükre megy az alku! Az MDF-mozgalom egyik, nem is távoli célja: Emberi létet nyolc órai munkával!

A halász, a zavarosban halászó: akinek ez a rendszer így is jó, ahogy van. Jóízűen "svarcol", esetleg 4-5 munkakönyvvel is operál, így adt is csak annyit fizet, hogy túlzottan szeméttel ne szórjon. Esetleg azt is tudja, hogy kinek a szemét és mivel kell kiszórni. Ő ma még pozitív hős, egy modern Robin Hood, aki "ezektől" lop. "Ezeknél" pedig "főnn" ugyanis "nagyba" megy a lopás.

Vörösvár a "halász" típusában gazdag. Igen tehetséges, ügyes emberek. Egy vállalkozásra épülő társadalom leghasznosabb tagjai lehetnek. De a víznek előbb ki kell tisztulnia. Hosszú távú célunk a közgondolkodás megváltoztatása. Ma már Nyugaton sem illeti elismerés az adócsalókat.

A felsorolt típusok így szintisztán nem léteznek. Minden egyedi eset a típusok kombinációja. Legtöbbször egy motívum közös: a félelem. Mint azt már hangsúlyoztam, a félelem látszólag jogos. Történetesek közleményei nyomán tudjuk, hogy 1956 után olyan terror következett, ami meghaladja a Rákóczi-szabadságharc, 1848-49, és Tanácsköztársaság leverése utáni terrort! Mondhatnánk, a jelenleg Magyarországon folyó - ahogyan sokan nevezik - vértelen forradalom után, a fejlődés dialektikáját figyelembe véve, egy minden eddigit felülmúló retorzióval kell /kellene! / számolni.

Csak hogy most más a helyzet! 1956-57-ben elég volt 30 vagon krumpli, 5 ezer pufajka, 2-3 tonna lőszer "internacionalista segítségnyújtás" gyanánt és az ország szekere "egyenesbe került".

Ne felejtsük el azt, hogy az ország adósága most 18 milliárd dollár. Ezt a pénzt se megfizetni sem megspórolni, se megtermelni nem lehet. Jelenlegi helyzetünkben a kamatait sem tudjuk fizetni. Nem tudnak segíteni rajtunk a bennünket kritizáló "barátaink", "testvéreink" sem. Adóságunkat ki kell gazdálkodni. Ehhez más politikai-gazdasági rendszerre van szükség. Itt nem segít néhány ezer ember legéppuskázása. Egyetlen félelem jogos: a félelem attól, hogy minden marad a régiben.

II. Ki ne jöjjön közénk?

Aki csak karriert akar csinálni.

Az ambiciózus emberek minden mozgalom hajtóerői.
Az MDF választási jellegű párt, két választás között tehát - remélhetőleg - mindenki végzi a maga munkáját, nem kellene függetlenített pártfunkcionáriusok.

Aki korábbi valós, vagy vélt sérelmeiért bosszút akar állni, aki valakit le akar köpni, agyon akar ütni, stb.

Az MDF éppen az a mozgalom, amely éppen az átmenet lehető legbékésebb módja érdekében jött létre. Sok vád éri az MDF-et: "Puhák vagyok!"

Válaszunk: valódi sérelmekre valódi jogorvoslatot. Ehhez pedig demokratikus jogállam kell. Nem elvtársakat, munkatársakat keresünk ehhez. Munka aztán van dögivel. Jön a választás...

Szauter Rudolf

Pilisvörösvár Nagyközség Lapja. Megjelenik havonta. Szerkeszti: a szerkesztőség. Felelős szerkesztő: Steckl Anna. A szerkesztőség munkatársa: Mészáros Ilona. Szerkesztőségi fogadóóra minden szerdán délután fél hattól hét óráig a Jókai Művelődési Házban. Kiadja: "Pilisvörösvár Ma" kiadó. Felelős kiadó: Botzheim István. Készült a Szerigráfia Kiszövetkezet nyomdájában 800 példányban.

Volt egyszer egy művelődési ház...?

Volt egyszer egy művelődési ház. Vagy másképpen a Herbst vendéglő /kocsma?/. A vörösváriak nagyon szerették és még ma is nosztalgiával gondolnak rá. Na igen. Itt szépen elfért egymás mellett az önképzőkör, a színjátszócsoporthoz, a dalárda, a zenekar. Itt bontogatta szárnyait a tánccsoport, és a bálokon talán még ezer vendég is elfért benne. Aztán egyszer csak lebontották. Talán nem volt pénz a felújításra, vagy talán úgy gondolták, egy modernebbet, korszerűbbet kell építeni. Azóta a "falunak nincs kulturális központja."

A Fő ut és a szabadság ut sarkán áll egy ronda négyszögletes épület. Rajta kényelvű felirat: "Művelődési ház", "Kulturhaus". Valóban nem valami csalogató. De az biztos, hogy nem "tizenkettő egy tucat". Még egy ehhez - kívül-belül - hasonló ugyanis nincs az országban. Kulturhodály? Lehet. Az mindenestre kétségtelen, hogy sem külsőleg sem belsőleg nem a legszerencsésebb a megoldása. Mit tegyünk hát? Bontsuk le ezt is? Nyilván nem ez a megoldás. Szidjuk? Ez a legkönnyebb és főleg nem kerül semmibe. Mit tegyünk hát?

Az 1982-ben átadott új művelődési házat - ha sajnálták is a régit - de birtokukba vették a vörösváriak. Lehet, hogy az ünneplés perceiben nem mindenkinek tünnek fel a hibái. Leghamarabb az derült ki, hogy kicsi a bálterem. Aztán kevésnek - és szintén kicsiknek - bizonyultak a szakköri helyiségek. A csaknem teljesen egybenylő belső teret /földszint, első-és második emelet/ csak igen drágán lehetett kifűteni. Ráadásul - éppen nyitottsága miatt - az egyik legnagyobb helyiséget jószerivel csak bálókra lehetett használni. Mégis megindult az élet. Ha kevesebb is volt a vendég, a bálokon mindenki jól érezte magát. A tánccsoportnak az új színpad - mely jóval nagyobb a réginél - lehetőséget biztosított a bővülésre és egyre több idegen - köztük sok külföldi - együttes fogadására.

A "mozi terem" mely rögzített székeivel ugyan kizárta a bálozás lehetőségét, de mégis a megye egyik legszebb színházterme lett. Szakkörök, tanfolyamok indultak, színészek, országos hírű együttesek szórakoztatták a termet mindig megtöltő közönséget. A szaporodó folklórműsorok, az egyre gyakoribb külföldi vendégegyüttesek országos, majd nemzetközi hírnevet szereztek Pilisvörösvárnak.

A gondok persze maradtak és egyre kevesebb lett a pénz. A válogatás, a gazdálkodás, a "pénzszerzés" kényszere mindenkit szorított. Ráadásul közeledett Pilisvörösvár nemzetiségi múltjának háromszáz éves évfordulója. A "tricentenáriusra" való

felkészülést a művelődési ház nagyon komolyan vette. A tervezés gyakorlatilag már 1987-ben elkezdődött. Bár az ünnepségsorozatnak még nincs vége /november 17, 18, 19-én kerül sor az évforduló jegyében a nemzetiségi együttes 35 éves fennállásának megünneplésére/ elmondhatjuk, amit elképzeltünk, maradéktalanul végrehajtottuk. Hat külföldi - köztük két francia, NSZK, NDK, Osztrák és Belga - együttest, összesen 390 főt láttunk vendégül. Minden rendezvényünk telt ház mellett zajlott, sajnálatos, hogy a gálakoncertről több százan kívül rekedtek.

/Ezuton mondunk köszönetet annak a sok-sok vörösvári családnak, akik vendégeinket házukba fogadták, és három-négy napig is szíves házigazdáik voltak. Csak így érthettük el, hogy a vendéglátás költségei nem haladták meg a kétszázezer forintot, s ezt a kiadást még csökkentette a rendezvényeken befolyt hetvenkétezer forint/.

Programjainkat igyekeztünk összehangolni az MDF Pilisvörösvári Szervezetének elképzeléseivel is. Be kell vallani, hogy ez igen nehezen ment. A későn érkező csatlakozás miatt ugyanis már nem állt módunkban toleránsnak lenni. Így következhetett be, hogy az igazán nagyszerű CRAS együttes műsora /melynek meghívásához a ház nyolcezer forinttal járult hozzá/, éppen a párhuzamos műsorok miatt nem valami jól sikerült. Végül is elmondhatjuk "a folklóron innen és túl" a ház által szervezett és megvalósított programok sok-sok vörösvárinak szereztek emlékezetes órákat, és öregbítették Pilisvörösvár hírnevét határainkon innen és túl. Persze minden jubileum véget ér egyszer, és amit az ünnepségek fényei eltakarnak, azt utána még jobban észreveszünk. Mit láthatunk a jubileum után? Nyilván megmarad a ház belső- és külső festése, a kibővített színpad az új körfüggönnyel és az újrakárpitozott székekkel. Megmarad a kulturáltan kialakított büfé, az esztétikusan lezárt bálterem, és megmaradnak a tényleges igényekhez igazított szakköri termek. Persze megmarad a ház csupasz teteje is. De reméljük nem sokáig! Őda ugyanis a környezetbe illő tetővel, egy szálloda építését tervezzük német barátaink segítségével. Tervezzük, hogy idővel még egy szint - és természetesen tető is - kerül a színházterem fölé, és így a vörösváriak hagyományos báljain ismét több százan érezhetik jól magukat. Ma még a ház udvara alatt huzódó pince is érintetlen. De tavasszal már kulturált körülményeket fog biztosítani ifjúsági klubunknak, és reméljük az egyre erősödő cserkészmozgalomnak is. Mire ez az írás megjelenik, már próbajelleggel működni fog a műholdvevő kábeltelevíziós rendszer. Ennek kezdeményezői voltunk és teljes kiépítésében - közösen a gimnáziummal - szintén részt kívánunk venni.

Természetesen tovább kívánjuk terjeszteni a "kocsma-kulturát" is. Ennek jegyében ugyanis az elmúlt években több százan tanultak nyelveket, szereztek gépjárművezetői jogosítványt és kazánfűtői oklevelet. Nemzetiségi együttesünk négy csoportban, több mint kétszáz fővel próbál szinte naponta. A házban kapott otthont a több mint négyszáz fős nyugdíjas klub, a több mint hatvan fős nemzetiségi kórus, és ugyancsak a ház patronálja a pilisvörösvári mozgáskorlátozottakat is. Jelenleg is van német és angol nyelvtanfolyamunk. Szabás-varrás és KRESZ-képzés, "TINI-Kör", bélyeggyűjtők, galambászok, sakkozók. és természetesen van DISCO is. Tudjuk, ezt sokan nem szeretik. De mi úgy érezzük, hogy a hétvégeken lehetőséget kell adni a fiataloknak arra is, amit ma még a legjobban szeretnek: jó discózenére aránylag kulturált körülmények között "elfárasztani" magukat. Persze szeretnénk mi is többfajta magas kulturát hordozó programot is megvalósítani. Ehhez azonban pénz kell. Ezért lett a ház önálló gazdálkodó - vállalva az ezzel járó nehézségeket is - hogy a saját erejéből összegyűjtött pénzen minél többször szólalhasson meg Pilisvörösváron is Bach, Bethoven és netán Shakespeare is.

Hát ez van /természetesen azért ennél még sokkal több/, és ezeket szeretnénk. Jól csináljuk? Megvalósíthatók álmaink? Mi úgy érezzük, igen. Mi úgy érezzük, a vörösváriak szeretik a mostani Művelődési Központot is /ami talán mégis csak van/ és segíteni fognak minket abban, hogy valamennyien jól érezzék magukat benne. Ezt érzésünkön túl, igazolja a ház látogatottsága /1989.szeptember 30-ig 665 különböző rendezvényünk volt 59659 résztvevővel./ vendégeink elégedettsége és természetesen jó néhányszor segíteni szándékozó bírálata is. Erre biztosíték a sok-sok önzetlen társadalmi munkás, a szinte fillérekekért lelkesen dolgozó szakkörvezetők és - hadd legyenek szerénytelen - a ház dolgozóinak megszállottsága is. és természetesen az önk, a pilisvörösvári polgárok eddigi és jövőbeni segítsége.

Volt egyszer egy művelődési ház. Sokan szerették, sokan még ma is nosztalgiával gondolnak rá. Ma a Fő ut és a Szabadság ut sarkán áll egy kocka alakú épület. Rajta kétnyelvű felirat: "Művelődési Ház", "Kulturhaus".

Kérem ne szidják! Segítsék!

Tisztelettel:

Laknerfi László
Művelődési Ház Igazgató

TUDJA MÁR?

A "SANYI" BOLT
nyitvatartása
MEGVALTOZOTT!!
hétköznapi :
reggel 6-tól
este 17-ig
SZOMBATON:
reggel 6-tól
déli 12-ig
SZÜNNAP: HÉTFŐ

HIRDESSZEN!

Lehetőségek:

ábrás hirdetés: 500 Ft
ábra nélkül: 400 Ft
apróhirdetés: 50 Ft
/ számonként /

Hirdetésfelvétel a Kiadónál.

HIRDESSZEN ÖN IS!

Autó eladó!

5 éves LADA NOVA extrákkal
eladó!

Műszaki vizsga: 1992-ig.

érdeklődni lehet: KRAUSZ Tamás
Mezőgazdasági Szaküzlet

Olvasóink írják

*Csak csendben,
Csak hallgat...*

Csak dicséret illeti a mi országgyűlési képviselőket, amiért ilyen elszántan és következetesen hallgat, amikor mások szinte kényszeresen el akarják mondani saját véleményüket.

Hallgat, eltekintve az egy kezünkön megszámolható, csekély visszhangot sem kiváltó megszólalásaitól. Lehet, hogy neki nincs véleménye, vagy ha van, azt elmondják mások? Lehet, hogy nekünk választópolgároknak nincs véleményünk, vagy van, de nem jut el képviselőnkhez?

Lehet, hogy azért hallgat, mert ez "bevált" évekkel ezelőtt is, és sosem tudni, talán jól jöhet most is? Sőt! "Mit lehessen tudni"-alapon talán később is?!

Hallgatni arany?!

Eddigi "visszafogottságát" tulajdonképpen meg is értem. De most, amikor lehetne, szabadna, sőt kellene szólnia, véleményt mondania...

A "választóival" találkozni, kicsit "bizonyítani"?!

Nem nekünk! Saját magának!

Hát...

Ámbár nézvé az országgyűlések TV-közvetítéseit, arra a következtetésre jutottam, hogy ha minden képviselő hallgatna, a néző sokkal zavartalanabban foglalkozhatna saját gondolataival, véleményével. Hát nem ez lenne az ideális? A néma parlament!

Se késő este nyúló ülés, se bonyolult szavazás, se törvényalkotás. A képviselők csak úgy össze-összejönének, székelyes, jó nagy hallgatásokra. A mi életünk pedig bizvást egyszerűbbé, nyugalmasabbá válna. Ülénk és néznénk a néma parlament felemelő, ünnepélyes képsorait.

Minek politizálni? Minek az izgalom? Ugyis árt, vérnyomásunk így is magas!

Ebben a zaklatott világban csak legyen végre nyugalom, egy kis csend. Csak jusson jó levegő egy kis mozgás, munka, megélhetés.

Hiszen ez természetes is k.

Elnémulok tehát én is. Légy üdvözölve képviselőnk! Adassék meg nekünk a nyugalom és csend békéje.

Igy legyen.

- i.c. -

VÉLETLENEK?

Épületes olvasmány a Tanács VB titkárának legutóbbi gúnyos írása, amely mögött az újságban feltett kérdések megválaszolásának kényszere húzódott, azzal a nyilvánvaló céllal, hogy a kérdések mögött megbúvó komoly ügyeket a nevetségességgel simítsa el.

A gúnyos hang kiválóan alkalmas a tények elkenésére. Nyilvánvaló, hogy a kérdések közül a telkekről szólók a legkényesebbek. Az elkenés folyamata zseniális:

1. Felvetni a témát "a 11 tagú VB úgy osztogatja a telkeket, mintha a sajátja lenne".

2. Rögtön utána mindenki által ismert tény, - hogy az építési engedély ingyenes - nevetséges beállítással, miszerint "Az építési engedélyekért pedig valószínűleg pénzt kérünk, hiszen ezt is osztjuk, persze csak annak, aki ezt bőkezűen megfizeti."

Ezzel a csavarintással máris nevetség tárgyává vált a "telekosztogatás".

A tények viszont:

Ha a telkek véletlenszerűen, azonos eséllyel juthatnak az igénylők birtokába, akkor a tulajdonosok között is a község lakói megosztásának megfelelő elosztást találunk, pl. a foglalkozásra nézve.

Vegyük csak a község kellemes helyén a "Cigány" nevezetű tó partján lévő egymás melletti öt telket. A telkek tulajdonosai közt Dobó Ferenc, Kovarik János, Faragó Ottó lánya, Németh Attila lánya. Így szépen egymás mellett, tanácsai vagy tanácsai érdekeltségű dolgozók.

A 12.000 lakost és 50 fős tanácsai apparátust tekintve igen kicsi a valószínűsége, hogy véletlenül kerültek egymás szomszédságába.

Ha pedig nem véletlen, akkor a 11 tagú Végrehajtó Bizottság igenis osztogatott.

Botzheim István

V A L A S Z az olvasói levélre

A Slótyi-parti telkekkel kapcsolatban fölkerestük Keszleri József tanácselnök urat, aki a következőkben leírt választ adta:

A tó környékének parcellázása során kialakított üdülőteltkeket birtoklók között az államhatalmi apparátus emberei igen szép számmal találhatók. Sajnálatos módon, vörösvári ember nemigen lett telektulajdonos., Ezért néhány tanácsi dolgozó egy feltöltött területen kapott tanácsi telket úgy, hogy ezzel sok éves munkájukat ismertük el.

Ez vonatkozik Dobó Ferencre, aki évtizedek óta a Nagyközségi Tanács lelkiismeretes dolgozója. Kovárik János mint volt VB-titkár 17 éves működése alatt igen sokat tett falunkért. Az ő ideje alatt kapott Pilisvörösvár Gimnáziumot, 2 modern óvodát - ahol egyébként tanított is - és a Szabadság-ut is ez idő alatt lett községünk legmodernebb utja. Nevéhez fűződik a régi Kultúrház felszámolása és az új megépítése is. A Templom-téri iskola átépítéséből is kivette a részét. Ezért jogosnak tartom, hogy sokéves eredményes tevékenységéért kedvező feltételek mellett a szóbanforgó telket megkaphatta.

Ugyanezek vonatkoznak a járási hivatalból idekerült Faragó elvtársra és Németh Attilára is, akik jelen pillanatban is a költségvetési üzemet irányítják, közmegelegedésre.

A telkek elosztása törvényes volt, és eredménye, hogy az említett területen már vörösváriak is kaptak üdülőteltket.

Tisztelt Szerkesztőség!

Októberi számukban megjelent kérdésekre válaszolva közlöm, hogy a tűzcsapok karbantartása a településeken illetékes vízművek feladata. A tűzcsapok működéséért a művek vezetője felel. Ezért különös gondot jelent számunkra a kezelésünkbe tartozó hét község közterületein lévő közel 500 db tűzcsapjának ellenőrzése, működésének biztosítása. Az eset hatására a települések közigazgatásai előtt lévő tűzcsapok rendkívüli ellenőrzését rendeltük el, amely még mindig folyik. Az ellenőrzés eredményét a tüzoltó hatóságnak átadott listával jelentjük le. Bizva soraink megjelenésében segítségért fordulunk községünk lakosságához és tanácsához, hogy közterületen folyó földmunkákat egyeztessék a vízművel. Az általaji tűzcsapszekrényeket ne takarják el építési anyaggal, óvják őket, mert ebben az értelemben ki vagyunk szolgáltatva.

Figyelemfelhívásukat köszönjük.

Pilisvörösvár, 1989.10.06.

Tisztelettel:

/Botzheim István/
üzemvezető
DMRV Pilisi Üzemvezetőség

Tisztelt Szerkesztőség!

Az ujság 3. számában megjelent kérdésre az alábbi tájékoztatást tudom adni.

A rendelő tetőterének beépítése azzal a lehetőséggel járt, hogy az addig több rendeléssel közös szobában működő szemészetet és gégészetet külön helyiségben tudtuk elhelyezni. E rendeléseknek nagy a forgalma és így megoldhatóvá vált részfoglalkozásból főállásúvá fejlesztésük is. Növeltük továbbá az ugyancsak tetőterbe telepített pszichológia, mentálhygéne rendelési idejét is. A rendelő alapítása óta ideiglenes válaszfallal működő egyéb helyiségeket meg tudtuk szüntetni, ezzel a betegek várakozásának körülményeit kulturáltabbá tettük.

Intézetünk alapterületére nézve a megye egyik legkisebb rendelőintézete. Naponta 600 beteg fordul meg benne, ami magas forgalomnak minősül és ennek érdekében folyamatos rendelési fejlesztési terveink vannak, de a helyszűke elképzeléseink többségének gátat szab. /Igy pl. minden igyekezetünk ellenére sem sikerül az ideiglenes helyen lévő, de nagyforgalmu fizioterápiás rendelést véglegesen a rendelőintézetbe telepíteni./

Az ifjúsági fogászattal kapcsolatban feltett kérdésre azt tudom válaszolni, hogy a fogászat nehéz szervezési körülmények - de kielégítő higiénés viszonyok - között működik a Gimnáziumban. Véleményem szerint a legkedvezőtlenebb szempont az, hogy Pilisvörösvár mintegy 2000 fős ifjúsági kora lakosa közül csak 300 gimnáziumi tanuló tudja rendezett körülmények között elérni a rendelést.

Ugyanakkor az ifjúsági fogorvosi rendelő telepítése több szakmai ok, elsősorban a megelőző és szűrőmunka miatt az érintettekhez helyileg is közel kell, hogy legyen.

Megvizsgálom annak a lehetőségét, miként lehetne rövid időn belül kedvezőbb körülmények között működtetni az ifjúsági fogászati rendelést.

Felvetésüket köszönettel vettem. Amennyiben az intézet működésével kapcsolatban kérdéseik, javaslataik vannak, rendezvényeiken készséggel állok rendelkezésükre.

dr. Sebes Gábor
igazgató főorvos

ÉVFORDULÓ

November 18-án a pilisvörösvári nemzetiségi táncgyűttes fennállásának 35. évfordulóját ünnepli.

Ez alkalomból jubileumi műsort ad, amely, mintegy záróakkordja a 300 éves évfordulóval kapcsolatos programoknak. A pilisvörösvári táncsoporton kívül egy bajor, egy hesseni együttes is szerepel a szigetújfalusi táncsoporttal együtt.

A nyáron nálunk szerepelt NDK-beli táncsoportnak csak a vezetői jöhettek el, akik azonban örömmel tettek eleget a meghívásnak.

November 19-én, vasárnap a 10 órai közös istentiszteleten vesznek részt a hívőkkel. Ezúton is szeretnénk kifejezni jókívánságainkat és kívánjuk hogy további sikeres tevékenységükkel járuljanak hozzá hagyományaink megőrzéséhez.

FEL GRÖBENZELLRE!

Falunknak testvére van, egy München melletti, 18.000-es lélekszámú kisváros "személyében". A nagyközségi tanács elfogadta csakógy, mint Gröbenzell "Gemeindrat"-ja. Október 20-án delegáció utazik a bajorországi városba, viszonzva a gröbenzelliek "feltérképező" látogatását, amely során a különböző pártok képviselői /CDU, SDP, zöldek/ kísérték el a helyi polgármestert falunkba. Reméljük, hogy virágzó kapcsolatok alakulnak ki köztünk minden területen. Egy vállalkozó például komoly érdeklődést mutat egy vörösvári motel felépítésére.

Hasonlóan dinamikus fejlődnek kapcsolataink a Bodeni-tó partján fekvő Schramberg-gel, amellyel kapcsolatban komoly lehetőség mutatkozik iskolásaink csereüldetésére, a nyelvtudás fejlesztésére. A schrambergiek felajánlották egyebek mellett könyvtárunk megsegítését német nyelvű könyvekkel. A wehrheimiek orvosi műszereket juttattak a szakorvosi rendelőnek, a heldenfingeni muzikusokat pedig sokan megismerhettük.

Bizunk benne, hogy kapcsolataink a falunak a javát szolgálják.

Következő számunkban beszámolunk a delegáció útjáról, s a további teendőkről is.

La Lola Gyizake Rom

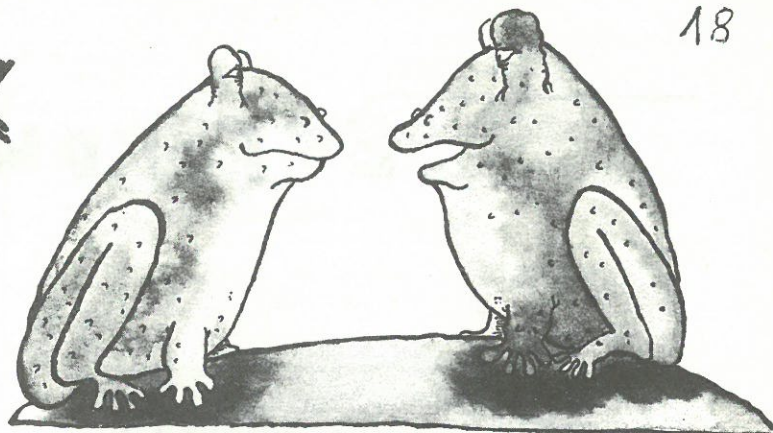
Megvolt. Csak éppen alig akadt, aki észrevette. Fontos dolgok csöndben történnek? Végülis nem történt semmi különös, "csak" annyi, hogy másfél-kéthónapi kemény munkával összeállt egy 45 perces műsor: hogy először álltak színpadra a falunkban élő cigány emberek, hogy nekünk /is/ bemutassák kulturájuk, hagyományuk egy darabját. S kevesen voltunk kíváncsiak rájuk. Először álltak színpadra, ennek minden buktatójával és varázsával. A szakmai hibákból bizonyára tanulnak - ha minden igaz, ezután néha rájuk néz majd egy budapesti táncos is. A hibák?? kiküszöbölhetők. Ez azonban önmagában nem elegendő. Figyelni kell rájuk, támogatni kell őket. Mert nagyon tehetséges fiatalok vannak köztük. Mert alkotni akarnak. Mert kisgyerekek és felnőttek együtt élik át a zene, a tánc, az együttléti örömet. S mert hogy is becsülhetjük magunkat anélkül, hogy őket - a másikat - nem becsüljük?

Környezetünk

Hagyományaink mellett környezetünket is ápoljuk?

Községünk múltja és jövője között a "hid szerepét betöltő" jelen meghatározó voltát egyre többen ismerik fel az itt élő vagy innen elszármazott, de Pilisvörösvár sorsát egyformán szívükön viselők közül. Jőmagam az utóbbiakhoz tartozom, annyi különbséggel, hogy évek óta itt keresem a kenyerem a 206-os sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben, a volt vágáriskolában.

Amiért tollat ragadtam, már régi "vesszőparipám", a környezetvédelem ügye készítetett rá. Jól emlékszem gyerekkorom falujára, az akkori környezeti állapotokra, így van összehasonlítási alapom. Látom, hogy épül-szépül községünk. Tetszetős kis- és itt-ott nagy családi házak, diszes kerítések, takaros porták színesítik az utcákat, tereket. Szépeknek és gondozottaknak látszanak a tanácsi bérlakások. A közintézmények, a vállalatok, a szövetkezetek épületei, a közvetlen környezetük úgszintén. A vállalkozások korában élünk, nyomai községünkben is fellelhetők, mind a vállalati, mind a magánszférában. Ez a dinamizmus magában hordozza a környezet bizonyos mértékű romlását is. A motorizáció a felnőttek mellett a gyermekeket is megfertőzte, ami nem volna baj, de sokan "csak úgy" furikáznak - száguldoznak? - reggeltől késő estig "kiváló minőségű" utcáinkon, nagy zaj- és porfelhőt csapva. A környezet rendbentartása, - tiszta, rendezett utcakép kialakítása, szemétygyűjtők felállítása és rendszeres ürítése stb. - elsősorban tanácsi feladat, de a házak, intézmények, üzemek körüli közvetlen környezet ápolása már nem! Régen megszólták az utcán szemetelőket. Igaz, kevesebb "eldobható" anyag került - mint ma a papírzsebkendő, tejes-vagy kakaós pohár, zacskó, stb. - az emberek, elsősorban a fiatalok kezébe, akik közül sokan úton-útfélen szabadulnak azoktól. A családi- és iskolai nevelésben a környezetvédelemnek a mainál jóval nagyobb jelentőséget kellene kapnia községünkben is, mert a jövőnk függ ettől! A jó példák rendszeres közzétételével környezetünk állapotának romlása megállítható és megfordítható. A személyes példamutatás a múltban is eredményesen szolgálta községünk tisztaságát az utcákon, tereken. Ma méginkább szolgálnia kellene, de mintha egyre kevesebb lenne a példamutatók száma, mintha már ez is csak nyög, teher lenne az egyre halmozódó egyéb "fontosabb teendőink" vagy gondjaink, problémáink mellett. Vagy csak szemet hunyunk felettük, másoktól várjuk a környezeti gondjaink megoldását? Ha igyekeznének az itt élő, itt pihenő emberek saját portáik mellett - némi összefogással, mert azért erre is akadnak jó példák - egyre nagyobb rendszerességgel a "köz portája" tisztántartása érdekében is seperni, környezetünk állapota mellett közérzetünk is javulhat/na/!

Gyerekek !!!

Néhányan talán emlékeztek arra, hogy már nyáron meghírdettük a következő,

KARÁCSONYI RAJZPÁLYÁZATOT .

Kérünk benneteket, hogy rajzzal, festménnyel, gyurmafigurákkal, minél többen pályázzatok! Szívesen vennénk, ha versekkel, novellákkal, elbeszélésekkel is jelentkeznétek a szerkesztőségnél! A beküldött munkákból kiállítás is szervezünk*, a legjobb munkákat pedig megjelentetjük az újságban is. Leadási határidő 1989. november 30.

Alkotásaikat leadhatjátok:

Janka Edit és Steckl Anna tanárnőknél,
Marika Fotónál.

JÓ? HA TUDJA

JÓKAI FILMSZÍNHÁZ /Művelődési Ház/
November havi műsora

- November 01. Robotzsaru
02. Robotzsaru
05. Csupasz pisztoly
06. Piedone Afrikában
08. Híradó "Sztárjai"
09. Védelmező
12. Rigócsőr királyfi /16 óra/
13. Angyalsziv
15. Sötétség fejedelme
16. Sötétség fejedelme
18. Jó reggelt Vietnam
20. Nem látni és megszeretni
22. Rendőrákadémia III.
23. Rendőrákadémia III.
26. Chatran kalandjai /16 óra/
26. Végzetes vonzerő
27. Ökölharcos
29. Mamba
30. Gyilkos optika
December 03. Halálos fegyver
04. Aki legyőzte Al Caponét
06. Roger nyúl a pácban

Előadások:	hétfő	18 óra
	szombat	18 óra
	csütörtök	18 óra
	vasárnap	18 és 20 óra
	matiné:	16 óra /minden második vasárnap

FIGYELEM!!!

November 5-től kezdődően a református istentiszteletek

f é l 11-kor kezdődnek!

November 5-én Dr. Molnár László főorvos, lelkipásztor hirdeti Igét, aki orvosi hivatása mellett azért végzett teológiai tanulmányokat, hogy betegeinek ne csak testét, hanem lelkét is gyógyíthassa.

November 12-én vasárnap délután 4 órakor a JUBILATE! együttes ad zenés evangéliumi műsort a fiatalok stílusában a református templomban.

A MŰVELŐDÉSI HÁZ november havi programjából

- November 10. /péntek/ 17.30
Másfél óra Koós Jánossal
Belépődíj: 120.- Ft.
- November 12. /vasárnap/ 15.00
Idősek napja
- November 13. /hétfő/ 14.00
Egészségi hét megnyitója
- November 15. /szerda/ 10.00
NDK Kulturcentrum-Bábjáték
- November 17. /péntek/
18. /szombat/
19. /vasárnap/ A 35 éves Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Együttes Jubileumi Galaműsora
- November 19. /vasárnap/ 15.00
Nyugdíjasok napja /zártkörű/
- November 25. /szombat/ 19.00 - 02.00-ig
KATALIN Bál
Belépődíj: 100.- Ft
- Minden péntek-szombat: 18.00-22.00-ig D I S C O
- Minden csütörtökön: Ifjúsági és Diák Klub
- November 14-én új KRESZ tanfolyam indul. /Sztráda autósiskola/

A művelődési ház rendezvényeire jegyek elővételben válthatók a II. emelet 24-es szobában 8 órától 16 óráig.

JÖN A KABELTELEVIZIÓ!

A Gimnázium és a Művelődési Ház összefogása révén talán megvalósul Pilisvörösváron is a műholdvevő kábeltelevíziós hálózat. Egyenlőre négy műholdas program vételére és továbbítására alkalmas berendezést vásároltak, melyeken a tervek szerint a TV 1 és TV 2 mellett két német, egy angol és egy francia műsort továbbítanak. A berendezés - próba jelleggel - már november 1-től működni fog a művelődési ház és a gimnázium között.

A csatlakozás feltételeiről a következő számunkban részletesen tájékoztatjuk a lakosságot.

É P Í T K E Z I K ?

Ajtót, ablakot, festés-mázolást, tapétázást
rendeljen a

MARTENZIT

K i s s z ö v e t k e z e t

pilisvörösvári műhelyében!

Lócsei u. 9.

Hau Ferenc asztalos mester

Rendelésfelvétel: 17. 00 órától

Budai Nagy Antal u. 15.

Galacs György műhelyfőnök

Rendelésfelvétel: 7–16. 00 óráig.